Ч. 184 (978). Львів, четвер 15. серпня 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

політична, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 3.)

Польські большевики.

Поляки залюбки „інформують“ Відень про український большевизм в земельнім питаню. Се роблять вони на те, щоби відвернути увагу правлячих кругів в Австрії від большевицької пропаґанди, яку ведуть серед польського населеня людовці та польська партія соціялістична.

Під заголовком „земля і воля для хлопів“ — отже під гаслом російських революціонерів — пише людовий посол Вітос в людовім орґані „Piast-і“ ось що:

„Відносини власности в Польщі мусить підпасти основній ревізії. Не на те коравить ся польський мужик довгі літа війни, не на те стелив і стелить буйно своїми кістьми близші і дальші побоєвища, не на те терпить і нидіє його родина, не на те зносить він голод, щоби на будуче мав двигати ярмо всякої неволі. Земля в значній своїй більшости мусить належати до тих, що її оборонили, що її удержують і вміють відповідно вихіснувати для себе і цілої суспільности. Ніхто не заперечать, що хлопи під сим оглядом зложили світлий іспит. Земля мусить отже належати до хлопів. Дотеперішні правні властителі мусять бути відповідно відшкодовані, через що однак не можна розуміти, щоби за землю взяли вони таку хихарську ціну, як се тепер роблять.

Зрозуміли се мудрійші від наших дідичі в Польщі і уладили відносини так, що хлоп за дешеві гроші може легко набути землю“.

Соціяльно-демократичний орґан для селянства „Prawo ludu“ подає за „Nowina-ми socyalistyczn-ими“ (орґаном P. P. S, в польськім королівстві) аґрарну програму сего сторонництва.

Програма ся зводить ся до удержавленя всіх лісів і вод, до вивласненя всіх управних ґрунтів, належачих до земельних власників враз зі забудованнями, машинами і живим інвентарем. Вивласнені ґрунти стають власністю держави, власністю цілого народу. Ґрунти сї мають бути відтак випущені в аренду селянам. Винаймати має ся 10 до 15 моргів на довголїтну (приміром 50-літну) аренду. Власники дістають відповідне відшкодоване. Удержавлені мають бути також цукроварні і горальні“.

Дві отже польські найвпливовійші між польським селянством партії явно ведуть аґрарну большевицьку пропаґанду в тім самім часі, як інспірована Поляками христіянсько-суспільна „Reichspost“ має лице говорити про „аґрарні експерименти“ укр. партій...

З України.

До страйку зелїзничників на Україні.

Льозанська українська часопись на французькій мові „L'Ukraine“ подає в послїднім числї домаганя українських зелїзничників, які вони предложили міністерству зелїзниць перед вибухом страйку. Між сими домаганями найважнійшим було: скасоване зменшеня плати о 50 карбованців; зновлене плати, визначеної управами Ради зелїзничників з дня 11. грудня 1917 р.; приділене для зелїзничників середників поживи; негайна заплата робітникам всего, що їм належить ся, як також доплати ріжниці від вересня до падолиста 1917 р. Українське правительство не узглядпило в повноті сих домагань зелїзничників і страйк розпочав ся. Дня 18. липня міг вийти лиш один поїзд з Київа. Дня 19. липня станув рух на лінії Київ-Умань. Німці пустили в рух частину поїздів для військових цїлий. Поїзди сї обслугує німецька зелїзнича служба.

До сеї замітки „L'Ukraine“ додаємо, що

страйк зелізничників тревае дальше і

Українські жиди а Німці.

Стаття дра Єнни в червонім берлінськім „Tag“ з дня 6. с. м. займає ся політичною психікою східних жидів.

Погляд, розповсюднюваний в Німеччині, що у східних жидів є німецька орієнтація, полягає на непорозумінню, на ошибці. Він є вислідом бездумного узагальнювання. Факти противорічать сьому поглядови: німецька політика мусить числити ся з жидівством як зі своїм ворогом, коли не хоче прийти до лихого обчислення.

Др Єнни застановляє ся, звідки се приходить? Після нього є тут жерела ворожнечі російських жидів до Німців. Першим є обставина, що політичний гнет видає з себе завсігди скритий радикалізм. Не треба забувати, що ніяка верства населеня в Росії не була так страшно поневолена і позбавлена всяких прав як жидівська. Відповідю на се є три четверти революційних привідників. Се по народности жиди, хоча ся народність дає тільки пятий відсоток всього населення Росії. Німецькість представляє ся жидам як реакційна. Радикальні круги жидів ненавидять Німців в імя „загроженої ними свободи“.

Друге жерело неохоти до Німців пливе з твердійшого, реальнійшого ґрунту, — з інтересу. Воно протікає не тільки у мозки півобразованих і ферментуючих фанатиків свободи, а спричинює добре обчислене становище жидівського купецького світа. Росія з її недосвідченим населенем, се є вимріяний край торговельних успіхів з грубими зисками, там на півночі є обітована земля для жидів доси зглочених на Україні, тоді коли оборот торговлі в напрямі заходу, а саме обмін товарів з осередніми державами прирікає тільки скромні зиски побіч гострої конкуренції предприємчивих Німців. Там, на російській півночі жде жидів щось в роді монополя безграничного видавлювання авантурничих зисків, тому туди ведуть всі торговельні получення. Не диво, що українські жиди з цілою силою пруть до сполуки з Великоросією, вороже виступають проти Німців і аґітують між українським суспільством не в користь України і її союзника. І се не є вислідом російського патріотизма а одушевленя для обильних жнив в золотій півночі.

Третим чинником ненависти жидів до Німеччини є відраза до строгого порядку, який приходить з Німцями у край. Жиди уміють знаменито ловити рибу в мутній воді і находити для себе користи, пливучі з горя краю. І тепер, в часах війни і перевороту, при всіх трівогах і нещастях загалу незвичайно гнучка і зручна жидівська спосібність уміла найти собі дорогу до кольосальних зисків. Не є позбавлене основ твердження, що навіть погроми додають щось до зисків жидівства, тому, що зрабоване добро йде за безцін в покутні переходи жидівської торговлі. Загалом беручи часи публичного непокою є [illegible] спекулятивної діяльности жидів, [illegible]ття. Тому жиди бачуть в пор[illegible]ню Німцями відносин се [illegible], проти якого не можуть іна[illegible]дитись як з ненавистю.

Ось і причини сеї злобної ворожнечі, з якою українські жиди стрічають все, що німецьке. Український жид є німецькому до останних меж ненависти ворожий. Він є найпоганійшим елементом і найбільш палким кирнником проти німецьких впливів на Україні.

До статі дра Єнни, у якій він влучно освітлює психіку українського жида, і дороги, якими він йде з метою наживи, треба добавити, що сей український жид не тільки до Німеччини вороже настроєний. З причин економічних, язикових, (жиди на Україні говорять передовсім по російськи) він є найбільш непримиримим ворогом самостійности України, російським централістом і проти його виробленого уже і непохитного політичного переконаня не помогли і жидівські написи на карбованцях молодої України. Жиди хочуть не написий — а зиску!

Цїсар Карло їде до німецької головної кватири.

Віденъ, 13. серпня. Цїсар Карло поїхав нині до німецької великої головної кватири. В почоті цїсаря знаходять ся між иншими перший дві[illegible]ський охмістр ґр. Гуняді, міністер заграничних справ ґр. Буряп і шеф ґенерального штабу барон Арц.

З цїсарем поїхав також австро-угорський посол в Берліні князь Гогенльоге. Між німецькими учасниками конференції називає ся німецького посла для Росії Гельферіха, державного секретаря заграничних справ Гінцого, посла до Відня, ґр. Ведля, і Перґена, референта австро-угорських справ в німецькім заграничнім уряді. На просьбу польських політичних кругів запрошено до німецької кватири також князя Радзївілла і Ронікера.

В політичних кругах ходять ріжні слухи про наради в головній кватирі. Після одних обговорювати ся будуть послідні події на західнім фронті, а саме зміна воєнного положеня в наслідок ужитя при наступах танків. Має ся також розважати політичне положенє в [illegible]аях антанти і обговорити заключеня мира. Обговорювати ся має дальше справа польська, литовська, фінляндська, українська і великоруська. Має ся встановити нові границі, побудувати нові престоли.

„Заборoло“ осередних держав.

З Женеви пишуть після „Matin“: Ґенерал Галер є в Парижи і веде переговори з французським міністерством війни. За його почином французька військова адміністрація рішила ввести в житє польсько-французький корпус, якого вождом стане ґен. Галер.

Всї Поляки, що живуть у Франції будуть приневолені вступити до сього корпуса.

„Goniec Krakowski з дн. 14. с. м. пише: Люблинський ґен. ґубернатор вислав з припорученя начальної команди військ комісію, яка має перебрати обсяг діяльности в Холмщині. Під цивільний заряд люблинської ґуб. перейдуть з окрема повіти: холмський, грубешівський, томашівський, білгорайський і янівський, а також експозитура у Володимирі волинськім. Повіти сї були доси під управою команди IV у Львові. Крім сього віденське центральне правительство заповіло зі свого боку окрему комісію, яка спільно з тамтою влучить сї повіти до цивільної адміністрації польського Королївства.

Спокійний день на фронтї.

Берлїн, 13 серпня. Урядово. На полудневий захід від Іперн від вчасного ранка борба кінноти. Ворожі наступи не могли розвинути ся під нашим огнем. На полудне від

В справі українського правопису.

В 172 ч. часописі „Діло“ поміщено „Найголовнійші правила українського правопису, ухвалені правописною комісією при міністерстві народної освіти в цвітні 1918 р.“ Правопис сей з деякими змінами приняла також редакція „Діла“. Неначе для виправданя свойого кроку, помістило „Діло“ в 173 ч. призанє, якого удостоїла ся редакція від п. Барчана, сотника 2-ої Стр.-Коз. полку.

П. Барчан виручив редакторів і пояснив нам, звідки ся правописна революція в шановній редакції. Його арґументи щиро подумані, але не видержують критики.

Я не вірю, щоби правопис львівських книжок та ґазет відвертав серіозних людей від українства та робив їх свідомими ворогами українства, як се твердить п. Барчан, кажучи, що львівський правопис, се одна з причин того, що в нас мало свідомих людий, а навпаки — так богато маємо ворогів. Мені прикро довідати ся від п. Барчана, що наші „ще молоді“ Українці, морально так гнучкі, що досить, аби случайно попала комунебудь з них в руки книжка з „львівським“ правописом, щоби з него виходив ворог українства.

Страшне свідоцтво духової пікчемности виставив п. Барчан своїм близшим землякам і вони йому певно з сьому не притакують. Без сумніву в нас часто дрібниці, хочби правописні, витворювали партії, навіть з політичними красками, які як-стій, вишаходили собі відповідні „прінціпи“ тай гайда до бою з собою за — фантоми... Але щоби правопис творив з серіозних людей зрадників народної справи та ще й ворогів — се таки неможливе.

П. Барчан щиро подякував редакції „Діла“, що мала сміліість розпрацати ся з непотрібним „науковим“ правописом, і думає, що за „Ділом“ підуть і инші українські видавництва Галичини і Відня. П. Барчан без сумніву має свою рацію ставити такі домаганя до видавництв Галичини і Відня; вона випливає-ж з його арґументації. Нам не диво тому, що він їх ставить, але диво, що „Діло“ помістило їх без замітки.

В нас конечно потрібна реформа правопису, але з причин зовсім инших, як ті, що їх подав п. Барчан.

Кождий тямущий Українець знає ті причини, але знає також те, що такими дорогами, як „Діло“, до бажаної реформи не дійдемо. І ледви чи другі видавництва підуть у сьому питаню слідом за „Ділом“ та розпращають ся з непотрібним „науковим“ правописом. Вистане перечитати одну сторінку „Діла“, щоб переконати ся, який „чудовий“ сей новий правопис; яка в ньому послідовність, льоґіка.

Прихильники київського правопису певно подумають, що я з причин чисто-льокального галицького патріотизму виступаю проти інновації „Діла“, що з мене говорить фанатик, який теж дрібниці готов роздмухати до величини, за яку хоч збирай ся бити ся з противниками. Отже я з гори мушу зазначити, що забираю в сій справі голос в імя прінціпу, що всякі зміни на всїх царинах людського житя повинні вести до красших, новіших, більше викінчених форм. В правописному питаню се значить: кождий новий правопис повинен бути красший, вигіднійший, повинен відповідати найновійшим досвідам мовознавців, повинен бути по змозі практичним, а заразом не затрачувати наукових основ. Треба сконстатувати, що в нас до того поволи йде; для прикладу назву імя нашого найбільшого сучасного вченого, проф. М. Грушевського, якого правопис я вважаю найбільш підходячим для того, щоби на сей час стати загально-українським. За ним, або красше з ним, пішло чимало наших літературних діячів, які ті питаня передумали серіозно і не так легко змінити-муть свої переконаня в тій справі.

Кажу: на сей час, бо згаданий правопис як раз визначає ся бажаними трьома прикметами: 1) він практичний, 2) не тратить наукового інтересу (а се безумовно потрібне, хоч п. Барчан називає науковий правопис непотрібним), а 3) він найбільш компромісовий (без чого в нас не може обійти ся) і має за собою найбільше число тямущих і переконаних літературних діячів. Важна річ, що згаданий правопис найкрасше ще передає звуковий образ нашої літературної мови, спрямовуючи її розвиток в напрямі одноцїльности та не затрачуючи рівночасно звязків з усіма говорами (не „говірками“) живої укр. мови.

(Далї буде).

Меріс відперто обновлювані декілька раз анґлійські частинні наступи. Боротьби на передполях по обох боках каналу Ля Басе і між Скарпою а Анкрою. На боєвім фронті передполудне минуло спокійно. Між Анкрою а Аврою на південь від Соми ворог наступав пополудни вздовж обох боків римського шляху на Фуканкур, Віле і Бретоне, але ми відперли його. На полудне від шляху Раймс—Рое ми відперли вечером сильні ворожі наступи між Аврою а Оісою. Цілий день трівала завзята борба, серед якої допроваджувано частинно ново утворені французькі дивізії. Значні сили пішли до наступу в поранній імлї на полудне від Аври, а також між Тільольой і на північ від Елїкур. Наступ сей заломив ся перед нашими лїніями. На декотрих місцях ми відперли ворога протинаступом. Між Тільольой а Конні, а також на захід і полуднєвий захід від Лесінь ворог наступав безпреривно аж до пізного вечера, на полудне від Тільольой наступав пять разів. З низини Мац наступали на нас слабійші сили, ми відперли ворога, дуже часто його наступи заломлювали ся вже в нашім скупленім, гарматнім огни.

Борба піхоти і артилєрий з танками.

Анґлійсько-французький плян наступу між ріками Анкр і Авр полягав на скорім перебігненю через німецьку оборонну систему, яка в сім місця слабо була вибудована. Короткість часу, заняте всїх сил, а передовсїм середників транспортованя, для цїлий великої офензиви не позволили Нїмцям сильно укріпити їх нові становиска. Під охороною короткого, але сильного огня мали приготовані неприятельські танки промостити дорогу через нїмецькі піхотинні і артилерійські лїнії для ворожої піхоти. Опісля французька піхота мала зробити місце для французької кінноти і вона при помочи танків мала заняти дорогу Перон-Роа. Сей плян не повів ся завдяки хоробрости нїмецької піхоти, що боронила окопів. Піхота ся борола ся доси, доки її зі всїх сторін не окружено. Єще годинами тріщали за плечима анґлійських і французьких атакуючих хвиль нїмецькі скорострїли зі своїх гнїзд. Проти кождого скорострїлу мусїли Французи висилати танки.

Нїмецька піхота була здана сама на себе. Густа мрака заслонювала танки до сеї міри, що їх побачила піхота доперва на кілька кроків перед собою. Навіть ухо серед грому гармат не могло розпізнати наближеня віддїлів танків. Нїмецькі гармати проти танків не мали цїли. Тимчасом скорострїли з танків косили нїмецькі ряди в окопах. Однак піхота ся в нерівній борбі не давала за виграну. Мимо шаленого огня ладовано до скорострїлів пояси з протипанцирною муніцією. З гомоном ударяв дощ куль о зелїзні стїни танків. Вязано до купи по кілька ручних ґранатів і кидано під танки. Тут і там станув нагло танк, дрожачи від руху власної машини о силї сотки коний. Димом обчорнені, на пів спалені люди, вискакували з криком через отвори танків, де загорілась бензина. Треба завдячувати хоробрости нїмецької слабої залоги окопів, що анґлійсько-французький приступ помимо маси танків не удав ся і вони не переломили фронту.

Не менше славно від піхоти списала ся в борбі з танками нїмецька артилєрія. В шаленім огнї пірвались всї телеґрафічні і телефонічні проводи. Світляних сиґналів і ракет не можна було бачити з причини густої мраки. Пушкарі стріляли загородним огнем доси, доки з боків і зі заду не випірнули сїрі панцирні страховища, яких скорострїльний огонь нищив ряди пушкарів. З шаленою скоростю завернено ту і сю гармату і з близька стріляно прямо в танки. Другі гармати дальше стріляли загородним огнем, щоби утруднити похід французької і анґлійської піхоти. В декотрих батеріях боронили ся оставші при житю офіцири і пушкарі стрільбою зі скорострілів і в сей спосіб обороняючись, продерли ся аж до своїх військ.

Засуд смерти на Мілюкова, Ґучкова, Родзянка і Шульгина.

Копенгаґа 13 серпня. „Вечернее Время“ доносить, що російська тайна орґанізація монархістична повідомила Мілюкова, Ґучкова, Родзянка і Шульгина про засуд смерти на них, за приневолене царя Миколи до абдикації.

Репта не уступає.

Відень, 13. серпня. (КБ). Відомість подана віденськими часописями немов греко-православний митрополит Буковини і Дальматії уступає, не провірюють ся.

Ісляндія, пята скандинавська держава.

Кельн, 8 серпня. „Kölnische Ztg“ одержує з Стокгольму таку телеґраму:

Самостійну Ісляндію витають тут, як пяту, вільну скандинавську державу, причім замічає ся з окрема, що сей крок до самостійности краю обійшов ся вповні без проливу крови. Право самоозначеня народів віднесло гарну побіду. Стокгольмський „Dagblad“ вказує однак на слабі точки справи, а саме, що після 22 лїт Ісляндії вільно задержати звязь з Данією, або йти вповні самостійно своїми власними дорогами. З скорого закінченя переговорів відносить ся враженє, немов Данія бажала невигідне спірне питанє спрятати зі світа, зачім доспіють стремлїня до самостійности Ісляндців аж до цїлковитого відлученя острова від всякої спільности з Данією. Для деяких великодержавних інтересів, які в сім напрямі довго працювали, було-б се без сумнїву найбільш бажаною розвязкою.

НОВИНКИ.

— **Українська делєґація в переїздї через Львів.** В понедїлок переїздила через Львів комісія українського міністерства виживленя для закупна сїльсько-господарських машин. Комісія складала ся з десятьох членів під проводом інжинїра Миколи Джунківського і Володимира Коваля. Принагідно деякі члени відвідали нашу редакцію. Комісія удає ся до Будапешту, Відня і Праги. Задача комісії має чисто економічний характер.

— **Не буде сесії у вересни.** Як дізнаємо ся, парлямент збере ся на довші наради доперва в половинї жовтня. Намірювана вереснева сесія відпадає. До часу сходин палати послів президент міністрів Гусарек наладить всї приготованя, щоб скласти комісію для реформи конституції.

— **Винахідник танків жертвою катастрофи.** Славнозвісний будівничий лїтаків і винахідник анґлійських танків Раде пав жертвою катастрофи при пробнім летї лїтаком.

— **Мука з України для Поляків.** „Gazeta poranna“ (ч. 4303) ридає гірко, що військові власти зареквірували у Васильківцях 4 і пів ваґона муки, купленої на Українї для польської „Спілки товарового обороту Галичини з Україною“. — Отже п. Поляки, хоть не признають берестейського мира, радо купували би муку на Українї по максимальних цїнах — і очевидно кричали би далї, що надії на хлїб з України завели.

— **В Королївстві польськім.** В Люблинї відбули ся на днях ревізії, які предприняли власти, пошукуючи бувших польських леґіонерів. Вислїдом сих ревізій був арешт кільканайцятьох був. леґіонерів.

— **Новий князь-архиепископ Зальцбурґа.** Митрополїтальний консистор іменував епископом м. Зальцбурґа дра Рідера.

— **Цариці не видадуть.** Орґан червоної ґвардії повідомляє, що подруга Миколи Романова належить перед революційний трибунал. Правительство не має наміру видати її якій не будь чужій державі, (Еспанії?) Цариця буде перевезена у внутр Росії, в безпечне місце.

— **Ворожка в Струпкові не урядує більше.** Після донесень часописи „Nowe Słowo“, струпківська ворожка, зібравши 182 тисячі корон на осьму позичку воєнну, не урядує більше. Причиною ліквідації сього інтересу була обставина, що населенє стало відносити ся ворожо, недовірочно до її особи, чимраз далї підіймало на глум її священодійствія — а місцевий парох заборонив вступу до церкви. Тепер вона ображена на цїлий світ, заперла ся у своїй хатї і „не приймає“ нікого, а сї, що їздили до Струпкова, наповнювали бочки грішми і дивились на „пророчицю“ як — на мальовані ворота, кають ся своєї поневірки в спецї і глотї і своєї безпримірної глупоти.

— **Розділ стипендій на торговельні студії.** Товариство Краєвий Союз ревізійний подає до відома, що на засїданю Видїлу Ради того товариства і відпоручників львівських центральних інституцій дня 3. серпня 1918 р. надано слїдуючим особам стипендії на торговельні студії на шкільний рік 19 8/19: 1) На експортову академію у Відни: Остап Менза з фондів тов. вз. обезп. „Днїстер“ 1000 к., Никола Топольницький з фондів Земельного Банку гіпот. 1000 к. 2) На однорічний курс абітирієнтів: Анна Босович з фондів тов. вз. обезп. „Днїстер“ 800 к., Александер Бадан з фондів краєвого Союза кредитового 800 к., Марія Кушнїр з фондів „Народної Торговлї“ 1000 к. 3) До 4-лїтної академії торговельної у Львові: з фондів „Народної Торговлї“: Михайло Бакун, Осип Вовчук, Теодор Ґоліш, Йосиф Нестор, Іван Тричук всї по 600 к.; з фондів тов. вз. обезп. „Днїстер“ Іван Шевчук 600 к. 4) До 2-лїтної школи торговельної тов. „Просвіта“ у Львові, с фондів Краєвого Союза господарських спілок: Василь Мороз, Володимир Квасниця, Роман Шевчук, Іван Біленький, Василь Вахнянин всї по 600 к.; з фондів Краєвого Союза збуту худоби: Олекса Корчевський 600 к., Роман Людкевич 500 к., Сидір Вацик 500 к.; з фондів тов. вз. обез. „Днїстер“ Марія Марковська 400 к.; з фондів Краєвого Союза кредитового Василь Криницький 600 к.; з фондів „Народної Торговлї“ Ярослав Крамарчук 400 к.; з фондів „Руської Щадницї“ Марко Шафран 600 к. — про кандидата на другу таку стипендію порішить дирекція „Руської Щадницї“ і повідомить його сама.

Грамоти наданя стипендій і заяви висилає ся. Виповнені і підписані заяви вишлють наділені стипендіями безпроволочно впрост до тих Товариств, з фондів котрих одержали стипендії, як рівнож мають звертати ся від тепер до тих Товариств із всякими дальшими письмами.

— **Скандал.** Директор праської полїції др Кунц уступає. Становище намісника Чех ґр. Куденгове захитане. Причиною, героєм і осередком сензаційної афери є д. Ванек, що жив у підміській вілї в Празї, доробив ся значного майна, мав гарні доньки і часто їздив до Берлїна. Одного дня полїція окружила вілю, перевела ревізію і переслала всю переписку Ванека у слїдчу вязницю.

— **І конї симулюють.** Артилерійські конї знають знаменито симулювати. Помічувано часто, що конї, які везуть гармати до передних лїній заховують ся так, наче-б вони сю хвилю мали пасти від знемоги: Як тільки вернули за фронт ставали здоровісїнкі. Рівнобіжні поміченя нотував один властитель лїсової школи в Данії: його кінь, який весною і в осени мусить возити дерева і корчі на зелїзничу стацію на сей час стає кульчавий, хиба, що оглянувши ся ствердить, що віз легко обтяжений.

— **Дзвони сховані перед реквізицією.** „Nowe Słowo“ доносить з Калїша, що після приказу калїського ґубернатора арештовано декількох польських священиків з парохій Івановичі і Хелмець та значне число парохіян, під замітом, що костельні дзвони сих парохій щезли безслїдно.

ОПОВІСТКИ.

Четвер дня 15-го серпня 1918.

Нині: 15-го серпня гр.-кат.: Пер. м. с. Ст., римо-кат.: Усп. Пр. Діви.

Завтра: 16-го серпня гр.-кат.: Іссакія і Дам., римо-кат.: Яцка і Роха.

| В школах У. П. Т. у Львові ул. Мохнацького ч. 12. виписи до всіх кляс на 1918/19 р. відбувати ся будуть в суботу 31. серпня і понеділок 2. вересня від 9—12 і 4—6 а в неділю 1. вересня від 10—12 год. рано. Вступний іспит на І. рік учит. сем. відбуде ся 3. вересня від 10 год. рано і принести треба метрику крещення, сьвідоцтво лікаря фізика і свідоцтво шкільне. — Приватні (вступні) іспити до всіх кляс школи вправ і виділової та на II—IV роки учит. семинарії будуть відбувати в понеділок 9. вересня від 9. год. рано. — Шкільний рік розпічнеть ся 3. вересня богослуженем, на якім мають явити ся усі ученицї. — Дирекція.

| Допись зі Станиславова. В надходячім шкільнім році отвирає Товариство „Українських Жінок“ жіночу бурсу, де може знайти приміщене 30 учениць всіх станисл. шкіл.

Услівя принята слідуючі:

Місячна оплата 200 К, з чого часть мусить бути зложена в віктуалах після спису, який подасть Виділ.

Ученицї обовязані зложити при вписі 25 К річно на інвентар і 25 К піврічно на пране. Ученицї мають мати власну постіль, біле, убраня, обув, ложку, вилки і ніж.

Зголошеня треба слати на руки п. Ант. Кульчицької в Підпечарах, п. Тисьмениця. Устні поясненя дає п. Сабатова, ул. Липова, укр. гімназія. 324 1—2

| Позір Калущина! Кружок аматорів з Калуша відограє на цїль „Сирітського Захисту в Калуши“ дня 19 серпня 1918 р. Івана Франка Украдене щастє. Початок точно о год. пів до 8 вечером. По представленю товариські забави. 325 1—2

Загальні Збори

товариства „Руський Народний Дім в Косові“ відбудуть ся дня 18 серпня 1918 о год. 2 по пол. на Старім Косові в забудованю Івана Лепканюка.

Др Рондяк, заст. голови 331 Іван Устиянович, за секретаря.

Надзвичайні Загальні Збори

філії кр. тов. госп. „Сільський Господар“ в Косові відбудуть ся в неділю дня 18 серпня 1918. о год. 1 по пол. в забудованю Івана Лепканюка при площі Тараса Шевченка. Порядок дневний прибитий в льокали Т-ва.

За філіяльну Раду.

Устиянович, голова. 339 М. Пежанська, секретарка.

Оповіщенє.

На підставі § 45 статута скликує Управа стоваришеня кредитового „Верховина“ в Сколім загальні збори, які відбудуть ся у вівторок 3 вересня с. р. о 10 год. рано в сали маґістрацькій з таким порядком:

1) Отворене зборів головою Управи.
2) Вибір президії.
3) Відчитане звіту з ревізії, переведеної 24 червня 1914 р. ревізором Союза Ревізийного.
4) Звіт Управи і Ради Надзірної з діяльности і рахунків за роки 1914—1917.
5) Звіт Ревізийної Комісії з внесенєм на уділене абсолюторії Управі і Надзірній Раді з діяльности і рахунків за роки від 1914—1917.
6) Розділ чистого зиску.
7) Затвердженє вибору трох членів Управи (§ 30).
8) Вибір 7 членів Надзірної Ради (§ 50).
9) Внесеня членів і інтерпеляції.

За Управу Стоваришеня:

Михайло Мосора. 333 Андрей Федорика.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

ОГОЛОШЕНЯ.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

	У Львові:	В краю і державі:	За границею:	
На рік	44— К.	56— К.	На Україні	56 карб.
„ піврок	22— „	28—	В Німеччині	56 мар.
„ чверть року	12— „	15— „	В инших державах	84 фр.
„ місяць	4— „	5— „		

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

Стрічка двошпальтова або її місце 60 с.; в надісланім 1 К.; в оповістках 1·50 К.; в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Видає і відвічає за ред. Др Сидір Голубович.

Друкарня Артура Ґольдмана. Львів Сикстуська 19.